

בש"פ 4692/22 - מדינת ישראל נגד חוסם עיסי

בבית המשפט העליון

בש"פ 4692/22

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: חוסם עיסי

בקשה שניה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996
ת"פ 37853-07-21 בבית המשפט השלום ברמלה

תאריך הישיבה: י"ד בתמוז התשפ"ב (13.7.2022)

בשם המבקשת: עו"ד מיכל קליין
בשם המשיב: עו"ד עמית שלף; עו"ד שרון רבינוביץ'

החלטה

בקשה שניה להארכת מעצר המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996 (להלן: חוקהמעצרים).

1. ביום 18.7.2021 הוגש לבית המשפט השלום ברמלה כתב אישום, אשר תוקן ביום 21.7.2021 על דרך של שינוי העובדות והוספת אישום חמישי.

2. על פי עובדות האישום הראשון, ביום 13.7.2021 המשיב שוחח עם בת זוגו (להלן: המתלוננת) בטלפון ואיים כי אם תשוב לביתם הוא ירצח אותה. על פי האישום השני, ביום 11.7.2021 שעה שהמשיב והמתלוננת ניקו את חצר ביתם, המשיב זרק עליה מטאטא שפגע בפניה. מיד לאחר מכן, משך אותה אל ביתם, תוך שהכה אותה בידה ואיים עליה

כי יהרג אותה. על פי האישום השלישי, ביום 10.4.2021 המתלוננת חזרה מחתונה של בן משפחתו של המשיב, והתגלע בין השניים וויכוח בנוגע להשתתפותה בחתונה. במהלך הוויכוח, סטר המשיב למתלוננת בפניה והכה אותה בכתפה תוך שאמר לה כי יהרג אותה. על פי האישום הרביעי, ביום 16.2.2021 עת שהשניים שהו בסלון ביתם, זרק המשיב את טלפון הנייד שלו על המתלוננת ופגע באוזנה, ובתגובה לכך, המתלוננת השליכה את הטלפון לעברו אך לא פגעה בו. המתלוננת פנתה לעזוב את המקום, אך המשיב אחז במתלוננת, סובב אותה לכיוונו, וחנק אותה בשתי ידיו. המשיב דחף את המתלוננת לחדר השינה, הפיל אותה על המיטה, ישב על רגליה והכה אותה בפניה באגרופים ובסטרות. אף בנסיבות אלה אמר לה כי יהרג אותה ויחנק אותה. על פי האישום החמישי, בחודש ספטמבר 2020, עת שהשניים שהו בביתם בשעות הערב, אמרה המתלוננת למשיב כי ברצונה להתגרש ממנו. בתגובה, הכה אותה בכתף שמאל שלה, והמתלוננת הדפה את המשיב וברחה מהבית. המשיב רדף אחריה, משך את שיער ראשה באופן שהפילה לרצפה, והכה אותה באגרופים בראשה ובגופה. בהמשך, נטל המשיב מקל עץ שמצא בסמוך והכה אותה בכל גופה, עת שהמתלוננת שוכבת על הקרקע ומנסה לגונן על פניה באמצעות ידה.

בגין כל המעשים המתוארים לעיל, למשיב יוחסו עבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); תקיפה סתם בן זוג – עבירה לפי סעיף 382(ב) לחוק; תקיפה הגורמת חבלה ממש בן זוג – עבירה לפי סעיף 382(ג) לחוק.

3. הליכי המעצר: בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. נטען לקיומה של עילת מעצר סטטוטורית מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(5) לחוק המעצרים; וכן לעילת מעצר של מסוכנות לביטחונה של המתלוננת מכוח סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים.

ביום 12.9.2021 התקבל תסקיר בעניינו של המשיב. מהתסקיר עלה כי המשיב עשוי לפגוע במתלוננת לנוכח הקושי בוויסות רגשותיו; כי מספר פעמים בעבר הופנה לשירות המבחן וההערכה בעניינו הייתה כי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות עוברת חוק; וכי אם ישוחרר, המשיב והמתלוננת יתקשו לשמור הרחקה ביניהם לנוכח תלות הדדית, רגשית וכלכלית, בין השניים, דבר אשר מצביע על רמת סיכון להישנות ההתנהגות האלימה מצד המשיב כלפי המתלוננת. שירות המבחן העריך כי המפקחים שהוצעו אינם מתאימים לתפקיד הפיקוח, ובשורה התחתונה לא בא בהמלצה על שחרורו.

תסקיר משלים בעניינו של המשיב, שהתייחס לאפשרות של חלופת מעצר בפיקוח אלקטרוני, הוגש ביום 10.10.2021. גם תסקיר זה היה שלילי לאור נתוני המשיב וחוסר ההתאמה של המפקחים המוצעים, ושירות המבחן לא בא בהמלצה על שחרורו של המשיב לפיקוח אלקטרוני.

בהחלטתו מיום 14.10.2021 הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

4. לבקשת המדינה ובהסכמת באי כוח המשיב (לאחר שהתקיים דיון ובהמלצת בית המשפט), הוארך מעצרו של המשיב בפעם הראשונה, ביום 14.4.2022 (בש"פ 2499/22, כב' השופט נ' סולברג).

5. ביום 21.4.2022 ב"כ המשיב הגיש בקשה לעיון חוזר בהחלטה על הארכת מעצרו של המשיב, לנוכח עדות

המתלוננת בדיון מיום 4.4.2022 אשר לשיטתו השמיטה את התשתית הראייתית שבבסיס הבקשה למעצר עד לתום ההליכים.

ביום 10.5.2022 ניתנה החלטה בבקשה לעיון חוזר ונקבע כי לא בוססה הטענה בדבר כרסום ראייתי, שכן לא חל כרסום משמעותי כנדרש בקבלת בקשה לעיון חוזר; כי ההרכב בהליך העיקרי יכריע לעניין גרסאות המתלוננת; וכי בקשת המתלוננת לביטול תלונתה נעשתה עוד בטרם הגשת כתב האישום, כך שזו עמדה בפניו בבואו להורות על מעצר המשיב עד לתום ההליכים. בית המשפט הוסיף וציין כי אף אם היה מניח לטובת המשיב שחל כרסום בראיות, לא היה בכך לשחררו ממעצרו. זאת, לנוכח עילת המעצר הנלמדת מנסיבות ביצוע העבירה, עברו הפלילי, עמדת שירות המבחן, והיעדר חלופת מעצר המאיינת את הסכנה כלפי המתלוננת.

6. ההליך העיקרי: ביום 18.7.2021 בוצעה הקראה, והחל משלב זה ניתנו דחיות חוזרות ונשנות על ידי בית המשפט, בעיקר לבקשת המשיב ולצורך חילופי ייצוג. ביום 1.2.2022 ניתנה דחייה נוספת לצורך הסדרת הייצוג, תוך שבית המשפט ציין כי "הנאשם עצור עד תום ההליכים בתיק זה, ובית המשפט נחלץ לנהל את עניינו במהירות האפשרית, על מנת למנוע ממנו מעצר ממושך. ואולם, הנאשם הוא שגורם להתמשכות הדיונים והדבר ילקח בחשבון".

ביום 9.3.2022 הגיש ב"כ המשיב את רשימת העדים לחקירה, ומענה לכתב האישום בו הכחיש את המיוחס למשיב. ביום 4.4.2022 החלה שמיעת ההוכחות בתיק. במסגרת ההוכחות, המתלוננת הובאה באמצעות צו הבאה, והעידה כי המתואר בכתב האישום לא התרחש ולחילופין שאינה זוכרת אם התרחש או לאו. לאחר שהוכרזה כעדה עוינת, הודעותיה אשר מסרה במשטרה הוגשו. ביום 21.6.2022 התקיים דיון הוכחות נוסף במסגרתו העיד עד תביעה נוסף, וכן נקבע דיון לסיום שמיעת ראיות (פרשת ההגנה וסיכומים בעל פה) למועד האפשרי הקרוב ביותר, 13.9.2022.

מכאן הבקשה להארכת מעצרו של המשיב בפעם השניה.

7. לאחר שעיינתי בבקשה ובחומר הנספח לה, ולאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, אומר כי הגם שמדובר בתיק שנדון בבית משפט השלום, נקל עלי להיעתר לבקשה במסגרת השיקולים המוכרים לעניין סעיף 62 לחוק המעצרים.

לחובתו של המשיב ניתן לזקוף עיכוב של למעלה מחצי שנה בבירור התיק, עד שהוסדר נושא הייצוג (המשיב החליף ששה סניגורים). מעשי המשיב מלמדים על מסוכנות הנשקפת ממנו ואי אפשר שלא להביא בחשבון את עברו הפלילי הנכבד, מאז ימי נערותו, המעיד על מסוכנותו ואלימותו. עברו הפלילי של המשיב כולל 14 הרשעות, ובתוך כך הריגה בעת היותו קטין (נדון ל-4 שנות מאסר), תקיפת עובד ציבור, שוד מזוין, ועבירות רכוש וסמים. בגין הרשעות האחרונה תלוי נגדו מאסר מותנה של 4 חודשים על עבירות אלימות מסוג עוון, ומאסר מותנה של 8 חודשים על עבירות אלימות מסוג פשע, שניהם ברי הפעלה בתיק זה. בשורה התחתונה, במכלול מאסריו המשיב נדון ל-13 שנים בכלא.

ואם לא די בכל אלה, נוסיף את התסקירים השליליים של שירות המבחן.

גם בהנחה שהמשפט לא יסתיים ב-13.9.2022, הרי שהוא עומד בפני הישורת האחרונה, ובמכלול השיקולים

והנסיבות כמתואר לעיל, נקודת האיזון מטה את הכף להמשך מעצרו של המשיב.

8. אשר על כן, אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים החל מיום 16.7.2022 או עד למתן פסק דין בת"פ 37853-07-21 בבית משפט השלום ברמלה, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ד בתמוז התשפ"ב (13.7.2022).

ש ו פ ט
